

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De patre & filio, de auunculo, & de nepote, si cum vna muliere fornicati
fuerint. xxi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BURCHARDI EPIS. VVORMACI

De illo qui cum vxore, matre, & filiastra fornicatus est. Caput. XIX

Ex cōcil.
Mogūti,
cap. 6.

Siquis viduam vxorem duxerit, & postea cum filiastra fuerit fornicatus, seu cum duabus sororibus: aut si quis cum duobus fratibus, seu cum patre & filio: si quis relicta fratris, si quis neptem, aut nouercam, aut nurum, aut consobrinam, aut filiam auunculi, aut eius relictam, aut priuignam polluerit, eos disungi, & vltcrius nunquam coniugio copulari, præcipimus.

De illo coniugato qui cum filia matertera sua, vel auunculi, vel amica, vel patru sui fornicatus est.

Caput XX.

Ex cōcil.
Triburi.
cap. 1.

Interrogatum est si quis cum filia matertera sua, vel amica, vel auunculi, vel patru concubuerit, si coniugatus fuerit, liceat ne illi vltcrius vti coniugio, aut non coniugato vxorem accipere? Iustum esset, sicut aliqua statuta priorum habentur, vt in perpetuum à coniugio tales abstinereant. Visum est humanæ fragilitatis intuitu, vt post penitentiam non quidem pœnitens priuenter coniugio, deterrissimè tamen tam immanis fornicatio vindicetur, sicut sanctus papa Nicolaus, & alij Romani pontifices statuerunt, ne fortè desperati, multiplicius peccent.

De patre, & filio, de auunculo, & de nepote, si cum vna muliere fornicati fuerint. Cap. XXI.

Ex concil.
Mogūti,
cap. 5.

Interrogatum est si pater & filius, vel si duo fratres, vel si auunculus, & nepos cum vna muliere fornicati fuerint, quid inde faciendum sit. Manifestum est quod graui vltcrius dicta plectendū est, quod graue facinus esse reperitur. Omnis enim mœcha interdicitur, vbi scriptum est, non mœchaberis, quanto magis cum cognata, vel cum coniugata concubina cognati? Hinc in Leuitico scriptum est: Si mœchatus fuerit quis cum vxore alterius, morte moriantur, & mœchus, & adultera. Qui dormierit cum nouerca sua, & cum nuru sua, & qui filiam & matrem duxerit, & qui acciperit sororem suam, morte moriantur. Si enim in lege turpitudine in cœstus mortis sententia vindicare iussit, quomodo in Euangelio, vbi summa iustitia est, incestuosus peccati pœnitentiam euadet? Vnde Apostolus: Irritam qui fecerit legem Mosi, sine vlla miseratione sub duobus

vel tribus testibus moritur: quanto magis putatis deteriora mereri supplicia, qui filium Dei conculcauerit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit, in quo sanctificatus est, & spiritui gratiæ contumeliam fecerit? Igitur Theodorus iudicauit eum qui incestum fecerit XII. annos pœnitere debere: alij XV. alij X. alij septem. Sed nos priscorum patrum vestigia sequentes, his solis spatium pœnitentiæ temperemus, qui deuotè, & cum lachrymis pœnitentiam egerint: ceteri definitum tempus obseruent.

De eadem re. Caput XXII.

Siquis filiastrum aut filiastram suam ante episcopum ad confirmationem tenverit, separetur ab vxore sua, & aliam nunquam accipiat. Similiter & mulier.

Ex cœcil. apud Vermeriam, cap. 4.

De illis qui infantes suos ideo à baptismo suscipiunt, vt separentur à coniugibus. Cap. XXIII.

Dictum etiam nobis est, quasdam fœminas desidiose quasdam verò fraudulenter, vt à viris suis separentur, proprios filios coram episcopis ad confirmandū tenuisse. Vnde nos dignum duximus, vt si qua mulier filium suum desidia, aut fraude aliqua coram episcopo tenuerit ad confirmandum propter fallaciam suam, aut propter fraudem, quandiu viuat pœnitentiam agat, à viro tamen suo non separetur.

Ex concil. Cabillon. cap. 4.

De eadem re. Cap. XXIII.

Deo quod interrogastis, si ille qui filiolum suam ducit vxorem, & de eo qui concubuit cum commatre sua spiritali, & de illo qui filium suum baptizauit, & cuius vxor eum de fonte suscepit, ea ratione, vt discidium coniugij fieret, si postea in tali copulatione permanere possent de talibus sic respondendum est. Si filiolum, aut commatrem suam spiritali aliquis in coniugium duxerit, separandos eos esse iudicauimus, & graui pœnitentia plectendos. Si autem cōiuges legitimi vnus aut ambo ex industria fecerint, vt filium suum de fonte suscipiant, vt discidium fiat, tale consilium damus. Si innupti manere voluerint, bonum est. Sin autem, grauis pœnitentia insidiatori iniungatur, & simul maneant, & si superuixerit præuaricator coniugi, acerrima pœnitentia multetur, & sine spe coniugij maneat.

Ex cœcil. Moguti. in claustro S. Albani habito, præsen- te Ludouico imperato. cap. 10.